

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278159280/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

„Hør, hvor stærkt Havet bruser i Aften. Vi får Storm i Morgen Og det bliver drøjt for Hr. Lange og Fruen at komme hjem den lange Vej til Havnen,“ sagde Clemens Bek og lyttede mod Ruden.

„Ja, vi må hjem, Ellen,“ Erik så op.

Men hun rejste sig hastigt, rystende som en Drøm af sig. „Ak, Bek, som nylig havde talt om den Vej, Eberhard drog fra Niederwasser til København, han talte nu om „den lange Vej“ her på Øen!

„Jamen, vi har jo rent glemt Vinen, at vi skulde drikke med Jomfru Camrath og Hr. Bek, og nu er de her jo, bægge de lykkelige,“ udbød hun.

„Ak Frue, Vinglas, de findes ikke i min Husholdning!“ smilte Bek.

„Vi klarer os nok uden! Drue er Drue, selv i Kaffe-kopper,“ lo Ellen og åbnede Døren til det lille Køkken.

Det var et bitte Rum, egentlig kun et Hjørne, med en Vinduesglug ind mod Byen, en Stump trebenet Ovn og en Vask, nogle Kasseroller og et Par Hylde med Kopper og Tallerkener af Ler.

Her var koldt og klamt og en Lugt af Mug.

Hun lænede sig mod Karmen, der knasede af Sand fra Kiiterne derude, og støttede sin Pande mod den revnede Rude.

Byens Rønner og tangdækte Hytter krøb sammen derinde om det grå Kirketårn. Skyerne jog hastigt over Byen, og Sandet knøg over Vejen derude og hvislede langs Muren gennem den piskende Marchalm. Det trak sammen til Uvejrs.

Dér på Tallerknen stod et Par stegte Sild, en Humpel Rugbrød og en Klump Fedt.

Her havde han altså de utallige År listet om og lavet sin fattige Mad for at opholde Livet. Ja, opholde det i Bøn og Tak. Mens hun og Erik —

Å, at hun havde klaget sig og grædt derhjemme i sin gode, hyggelige Stue, at hun havde kaldt sig ene — som om hun ikke vidste, langt bedre end han selv, at han var hendes, blot han en Dag blev sig selv igen, blot han befriedes for den Tanke, han havde skabt som en Frugt af sit Inderste, men som tyngede ham, som et for spinkelt Træ, til Jorden.